

India kampt met een dubbele pandemie

India registreert de laatste weken de hoogste aantallen gevallen van covid-19 per dag in de wereld. De graad van infectie kan in de loop van de komende maanden nog blijven stijgen voor een piek wordt bereikt.

Na de striktste lockdown van eind maart tot mei, heeft India geleidelijk maatregelen van zich af geschud in naam van het principe dat « we moeten leren leven met covid-19 ». In exit-fase 4 (juni tot september) mochten de mensen zich weer overal vrij verplaatsen. De enige zones waar nu beperkingen gelden zijn isolatiezones waar de epidemie fel woedt.

Naast de covid-19 pandemie moet het land ook een financiële pandemie bekampen. Het BNP van India's is gecrasht naar het laagste niveau in eettelijke decennia. De werkloosheid is hoog, de inflatie steeg pijlsnel, er is nauwelijks privé-investering en de overheid heeft te weinig geld om haar uitgaven te dekken.

Een deel van de economische activiteit startte weer op, zodat een gedeelte van de informele werknemers weer aan de slag kon, maar er zijn zo'n 19 miljoen reguliere banen verloren gegaan voor de economie na de lockdown.

Naar schatting 4 miljoen Indiërs jonger dan 30 verloren hun baan door de pandemie. Die leeftijdsgroep is dan ook het ergst getroffen. De volgende groep werkzoekende jongeren studeert af in 2021 en zal dan het leger werklozen ver-voegen. Nog een zwaar getroffen categorie zijn de vrouwen: naar schatting 4 op 10 verloren hun baan.

Vele van onze IT-afgestudeerden (van de Sint-Antoniusschool in Dugawar) die in de

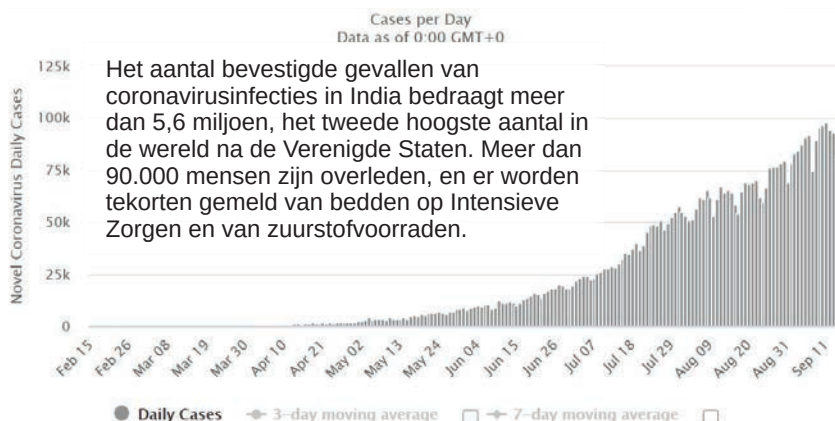
Ankit is een ITI-afgestudeerden van de Sint-Antoniusschool die zijn baan verloor wegens de lockdown. Hij werkte in Delhi voor Amazon India.

steden werkten verloren hun werk en keerden terug naar hun geboorteplaats. Ze doen hun best om elders werk te vinden, maar dat is momenteel extreem moeilijk. Ook vele activiteiten van de vrouwen in onze zelfhulpgroepen hebben geleden onder de lockdown. De melkopaaldiensten die ze een jaar geleden opgericht hebben deden het goed. Maar door de lockdown daalde de vraag naar melk en moesten ze hun bedrijvigheid stopzetten. Dat plotse einde betekende voor hen een groot verlies. We helpen deze vrouwengroepen nu om weer vertrouwen te krijgen en opnieuw enkele winstgevende activiteiten op te starten.

Nog steeds geen leerlingen toegelaten op school

Twee overheidsambtenaren die ons kantoor bezochten ter gelegenheid van hun bezoek aan animatieprogramma's in het dorp werden positief bevonden na een test op covid-19. Daarop ging ons personeel in quarantaine. Nochtans kan het aantal covidgevallen zover wij weten op de vingers van één hand geteld worden. Aanvankelijk was de covidtest enkel verkrijgbaar in de naburige stad Sambhal, maar nu stelt de overheid hem lokaal ter beschikking.

De leraren van de Sint-Antoniusschool hebben goed samengewerkt om van de online lessen een succes te maken. Elke klasleraar heeft zijn best gedaan om contact te leggen met zijn eigen leerlingen en hen te motiveren om online te leren. Zo'n 90 % van onze leerlingen van de 9^{de}

tot de 12de klas volgen online lessen. In de lagere leerjaren daarentegen is dat slechts gemiddeld 65 %. Leerlingen die van niemand in hun gezin een smartphone kunnen lenen vragen hulp aan vrienden in hun dorp of familieleden.

Ouders uit verschillende dorpen vroegen aan de leraars die in hun dorpen wonen om een aantal uren te besteden aan hun kinderen en onze leraars zijn daar gewillig op ingegaan. Veel leraars hebben kleine groepjes kinderen thuis lesgegeven.

Leraars uit ons project in *Rahrai* gingen op eigen initiatief de dorpen in om kinderen in kleine groepjes te laten samenkomen en hen les te geven.

De kinderen van de *Tahirpur Leprosy kolonie* kregen les in shifts, op verschillende tijdstippen. Mr. Babu, die hiervan de leiding op zich nam, voorziet voldoende voorzorgen om het protocol te respecteren.

Zo'n 120 miljoen leerlingen, 47,5% van het totale aantal in dit land, gaan naar privé-scholen, wat betekent dat de privé-scholensector in India het derde grootste schoolsysteem in de wereld is. Nu de scholen bijna 7 maanden gesloten zijn en de leerlingen dus geen schoolgeld betalen, hebben de scholen geen inkomsten om de leraars te betalen. De leraren en hun gezinnen, die afhankelijk zijn van hun salarissen, hebben nu de grootste moeite

Ouders maakten ruimte vrij in hun huis om er lessen te laten doorgaan voor kleine groepjes leerlingen.

om te overleven. Op de sociale media gaan filmpjes viraal waarop leraren te zien zijn die langs de kant van de weg groenten verkopen, of die moeite doen om als klusjesman aan de bak te komen.

Alle privé-scholen zijn geconfronteerd met dezelfde problemen als wij : « *Hoe kunnen we, nu we totaal geen geld krijgen van de Indiase overheid, deze crisis te boven komen ?* » Wij doen nu alvast veel meer inspanningen dan in een doorsnee schooljaar om online contact te houden met de kinderen en ons kantoor blijft open voor ouders en studenten die vragen hebben. Onze leraren hebben ook nauw contact gehouden met de ouders, om de studie

van hun kinderen alle kansen te geven. Ondanks dat geven velen niet thuis als we bij hen komen aankloppen om te vragen, het schoolgeld te betalen dat ze ons verschuldigd zijn !

Volgens de instructies die de overheid en het Hoog Gerechtshof hebben gegeven moeten we onze deuren gesloten houden, online lessen geven en de leerlingen schoolgeld laten betalen om de leraars te kunnen betalen. Een aantal ouders protesteren tegen dit besluit. Degenen die niet willen betalen weerhouden hun kinderen er zelfs van, de online lessen te volgen, omdat ze vrezen dan schoolgeld te zullen moeten betalen. Hoewel de boeren in ons projectgebied niet rechtstreeks getroffen zijn

Leerkrachten die op de campus wonen trekken naar de dorpen op er kinderen te helpen bij hun studie.

door de pandemie koesteren zij de valse hoop dat de overheid hun het schoolgeld wel zal kwijtschelden. We trachten de ouders te overtuigen dat we de beslissing van de overheid zullen honoreren, wat die ook zal zijn. Sommige ouders hebben begrip voor de noden van de school en werken mee. Met hun steun zijn we erin geslaagd, de helft van de lonen van onze leerkrachten te betalen. We zorgen er ook voor dat diegenen wiens behoeften groter zijn, uit de nood geholpen worden.

Zelfs voor de uitbraak van de pandemie had India al moeite om de kinderen op de schoolbanken te houden. Sinds de pandemie worden kinderen gedwongen om op boerderijen te werken. Als deze kinderen geconfronteerd worden met wachttijden om naar school te kunnen gaan zou het aantal kinderen dat nooit wordt ingeschreven kunnen oplopen, en dat zou een stijging met zich kunnen meebrengen van het aantal kinderen dat kinderarbeid verricht.

Vorig jaar schreven we 325 nieuwe leerlingen in bij de *Sint-Antoniusschool* in *Dugawar*. Dit jaar waren dat er nog slechts 40 ! Dat betekent dat de kinderen die dit schooljaar voor het eerst naar school hadden moeten gaan, een jaar zullen verliezen.

Dit is de eerste zomer waarin niemand uit België onze projecten kon bezoeken, zodat we alleen hebben kunnen samenwerken via videoconferenties.

Eerbetoon aan Deepa*, studiebeursleerlinge

« *Deepa is verkracht en vermoord.* » Dit nieuws sloeg in als een bom. Nieuwsberichten over verkrachtingen en moorden zien we hier steeds vaker, vooral in de staat *Uttar Pradesh*, en onlangs was het onze beurt om rechtstreeks geconfronteerd te worden met deze vreselijke realiteit. *Deepa* was een van de meisjes in het *Rahrai*-projectgebied die een studiebeurs kreeg, die wij dus steunden om haar droom van een hogere opleiding waar te maken. Ze koos voor een wetenschappelijke richting in het hoger middelbaar en deed goed haar best om mooie punten te halen. Ze wou verder studeren in een medische richting. Haar vader was al enkele jaren dood, zodat haar moeder in

De inschrijvingen voor ITI liepen af tegen midden september. Zoals elk jaar organiseerden de leerkrachten bijeenkomsten om meisjes te motiveren om deze opleiding te volgen.

haar eentje moest zorgen voor hun 4 kinderen. Het gezin had veel ontbering geleden en *Deepa* was, als oudste kind van het gezin, de grootste hulp geweest voor haar moeder en haar broers en zussen. Al wie *Deepa* kende zou haar beschreven hebben als een rijp, hardwerkend en zeer vriendelijk meisje.

Hoe het gebeurde...

Op 10 maart 2020 werd het *Holi Festival* gevierd (het beroemde 'kleurenfeest'). *Deepa* ging rond 1 uur 's middags samen met haar kleine zusje in hun suikerrietveld gras maaien voor het vee. Op een bepaald punt raakten de meisjes elkaar kwijt. Omdat ze *Deepa* niet kon terugvinden ging haar zusje weer naar huis om haar moeder te waarschuwen. Hun moeder rende naar het suikerrietveld en trof daar het levenloze lichaam van haar dochter aan.

De burens haastten zich naar de plek des onheils en brachten het levenloze lichaam meteen achteraan op een tweewieler een plaatselijke ziekenhuis en van daar bracht de *Pradhan* (de dorpsoverste) haar lichaam over naar de rivier, de Ganges, en liet het verbranden op een *ghat*, een trap naar de rivier (volgens aloude Hindoetraditie). Daardoor bleef er geen spoor

meer over van haar stoffelijk overschot en dus ook geen bewijsmateriaal. Op enkele uren tijd verdween ze gewoon ! Aangezien de vader van Deepa enkele jaren tevoren was gestorven, voelde haar moeder zich totaal hulpeloos : ze had geen inspraak in de situatie.

Wij wilden gerechtigheid voor Deepa en haar gezin !

Toen wij het nieuws over het gebeurde vernamen, gingen onze veldwerkers op bezoek bij Deepa's moeder. Ze troffen haar thuis aan, alleen met haar kinderen, diep bedroefd. We waren geschokt over het gebeurde en hoe daarmee was omgegaan. Geen 'FIR' (*First Information Report*), geen politieonderzoek, duidelijke inspanningen om elk bewijs van deze gruwelijke misdaad te verdonkeremanen...

Wij brachten de politie zo snel mogelijk op de hoogte en die startte een onderzoek op. Toen onze veldwerkers de moeder de volgende dag opnieuw gingen opzoeken om haar hun hulp aan te bieden, was de toestand veranderd en waren ze niet meer welkom. Er was duidelijk inmenging geweest van degenen die ongestraft wilden weggelaten met deze misdaad. Maar de politie had de moeder er intussen wel toe aangezet om aangifte te doen, zodat het onderzoek was beginnen lopen. Dit alles gebeurde bij de aanvang van de lockdown, zodat we daarna niet meer naar het dorp konden gaan, maar we konden het nieuws over de zaak wel volgen in de plaatselijke krant.

En op 22 juni stond er een bericht in over de arrestatie van de drie daders ! Dat nieuws was als balsem op onze gewonde geesten.

Uttar Pradesh staat het hoogst op de lijst van misdaden gepleegd op vrouwen in India, en de meeste daders komen weg met hun misdaden zonder gepakt te worden. Wij zijn dan ook tevreden met de afloop en we zijn de politieagenten die gerechtigheid hebben laten geschieden voor Deepa zeer dankbaar.

Elk jaar kwam Deepa's moeder met haar dochter voor de eerste schooldag naar onze school in Rahrai om haar boeken te komen af-

कर्म में नाकाम होने पर

1 मार्च को होली के दिन खेत पर चारा लेने गईं

एजेसी

वसुंधरा)। होली के पर्व के दिनों में गांव की बड़ों ने गांव के खेत पर चारा लेने के लिए गांव के लोगों को बुलाया था। इस दिन गांव के लोग खेत पर चारा लेने के लिए गांव के लोगों को बुलाया था। इस दिन गांव के लोग खेत पर चारा लेने के लिए गांव के लोगों को बुलाया था।

हस्पताल में खुलासा करते अधिकारी।

De drie jongeren die Deepa vermoordden zijn aangehouden en zitten nu in de gevangenis. Ze zijn afkomstig uit hetzelfde dorp als Deepa.

halen. Ook dit jaar had Deepa tege-

lijk met haar vrienden de nieuwe boeken voor dit schooljaar bij ons moeten komen halen...

Maar de geest van Deepa zal met ons zijn en ons motiveren om nog harder te werken om meisjes in hun kracht te zetten en gerechtigheid voor meisjes te eisen !

Verkrachtingen en seksueel geweld zijn een aandachtspunt in India sinds december 2012, toen een 23-jarige studente fysiotherapie door een groep werd verkracht op een rijdende bus in Delhi. Ze stierf enkele dagen later aan verwondingen die ze daarbij had opgelopen. Vier van de beschuldigten werden in maart 2020 opgehangen. Maar ondanks de verhoogde aandacht voor seksmisdaden blijven de gevallen toenemen. Elk jaar worden in India tienduizenden verkrachtingen gemeld, waarvan een aantal in het collectieve geheugen blijven hangen omdat ze zo diep verontrustend zijn.

* Deepa is niet haar echte naam. Om redenen van privacy veranderden we de naam en publiceren we ook geen foto van haar.

Het uitdelen van de leerboeken voor 2020. Deepa behoorde tot de groep meisjes die een studiebeurs kregen. Ze had dit jaar haar hoger middelbaar moeten afmaken.